

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 184-ҳадис

184/249 – عَنْ مَيْمُونَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ: تَوَضَّأَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَضُوءَهُ لِلصَّلَاةِ غَيْرَ رِجْلَيْهِ، وَغَسَلَ فَرْجَهُ وَمَا أَصَابَهُ مِنَ الْأَذَى، ثُمَّ أَفَاضَ عَلَيْهِ الْمَاءَ، ثُمَّ نَحَى رِجْلَيْهِ فَعَسَلَهُمَا، هَذِهِ غُسْلُهُ مِنَ الْجَنَابَةِ.

184.249 Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг жуфти ҳалоллари Маймуна розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам оёқларини ювмай, намозга қиладиган таҳоратларини қилдилар. Фаржларини ҳамда ўзларига теккан нопокликни ювдилар. Кейин устиларидан сув қуйдилар. Сўнгра оёқларини четга олиб, уларни ҳам ювдилар. Мана шу у зотнинг жунубликдан қилган ғуслларидир».

Манба: hadis.islom.uz

